

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 18 november 1999

in zaak C-151/98 P: Pharos SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen en Fédération européenne de la santé animale (Fedesa) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Diergeneesmiddelen — Somatosalm — Procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen — Comité voor aanpassing van richtlijnen — Ontbreken van advies — Termijn om voorstel bij de Raad in te dienen”)

(2000/C 47/09)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-151/98 P, Pharos SA, gevestigd te Seraing (België), vertegenwoordigd door A. Vandencastele, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 17 februari 1998, Pharos/Commissie (T-105/96, Jurispr. blz. II-285), strekkende tot gedeeltelijke vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Nolin) en Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door D. Waelbroeck, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt en Medernach, advocaten aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón (rapporteur), C. Gulmann en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 18 november 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wijst de hogere voorziening af.
- 2) Verwijst Pharos SA in de kosten.
- 3) Verstaat dat de Fédération européenne de la santé animale (Fedesa) haar eigen kosten, alsmede de op haar interventie gevallen kosten van de Commissie zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 209 van 4.7.1998.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 18 november 1999

in zaak C-161/98 (verzoek van de Arbeidsrechtbank te Bergen om een prejudiciële beslissing): G. Platbrood tegen Rijksdienst voor Pensioenen (RVP) ⁽¹⁾

(„Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 [zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1248/92] — Uitkeringen van dezelfde aard, verschuldigd krachtens de wetgeving van twee of meer lidstaten — In wetgeving van een lidstaat opgenomen bepaling inzake vermindering, schorsing of intrekking — Nationale wetgeving die op grond van een wettelijk vermoeden (‘vermoeden betreffende de oorlogsjaren’) tijdvakken erkent, voorzover de betrokkene hiervoor geen recht heeft op een pensioen in het kader van een andere (ook buitenlandse) regeling”)

(2000/C 47/10)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-161/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de Arbeidsrechtbank te Bergen (België), in het aldaar aanhangig geding tussen G. Platbrood en Rijksdienst voor Pensioenen (RVP), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1248/92 van de Raad van 30 april 1992 (PB L 136, blz. 7), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), kamerpresident, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón, J.-P. Puissochet en M. Wathelet, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 18 november 1999 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een nationale bepaling als aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke een werknemer die tussen 1 januari 1938 en 31 december 1944 in die hoedanigheid arbeid heeft verricht, wordt geacht deze arbeid als werknemer onder dezelfde voorwaarden van duur te hebben voortgezet gedurende de gehele periode tussen de datum waarop zijn tewerkstelling een einde nam en 31 december 1945, maar volgens welke bepaling dit vermoeden niet geldt voor de tijdvakken van tewerkstelling waarvoor de belanghebbende een pensioen ontvangt krachtens een regeling van een andere staat, is niet aan te merken als een bepaling inzake vermindering, schorsing of intrekking in de zin